

Nr 76.

Ankom till riksdagens kansli den 17 juni 1941 kl. 2 e. m.

*Memorial angående pension åt riksgäldsfullmäktiges ordförande
fil. doktorn K. E. H. Hildebrand.*

Karl Emil Hildebrand Hildebrand är född den 24 september 1870. Han blev filosofie doktor år 1898 och var därefter till år 1902 docent i historia vid Uppsala universitet samt huvudredaktör och verkställande direktör för Stockholms Dagblad under åren 1904—1913, varjämte han innehaft styrelseuppdrag i olika enskilda företag och utövat en omfattande författarverksamhet. Bland hans offentliga uppdrag må nämnas, att han varit ledamot av folkhushållningskommissionen och chef för dess upplysningsavdelning under förra världskriget, vice ordförande i Sveriges allmänna hypoteksbank sedan år 1929 och i Svenska Bostadskreditkassan sedan år 1933, ordförande i redaktionskommittén för utgivande av svenska riksdagens historia, ledamot i kommittén för riksdagens 500-årsjubileum och i riksdagshuskommittén samt ordförande i riksdagens byggnadskommitté sedan år 1938. Hildebrand var ledamot av riksdagens andra kammare under åren 1907—1908 och 1912—1918 samt av första kammaren under åren 1909—1910.

Hildebrand valdes till riksgäldsfullmäktig år 1916 och till riksgäldsfullmäktiges ordförande år 1925. I sistnämnda egenskap omvaldes han senast år 1940 för valperioden 1940—1943. Den 24 nästlidna maj anhöll Hildebrand hos kamrarnas valmän för utseende av fullmäktige om entledigande från uppdraget, och han kommer därför att, sedan valmännen inom kort förrättat val av ny ordförande, frånträda uppdraget såsom riksgäldsfullmäktiges ordförande.

Hildebrand har under den tid, han innehaft uppdraget såsom riksgäldsfullmäktiges ordförande, nedlagt ett omfattande och initiativrikt arbete inom ledningen för riksgäldskontoret, vars verksamhet under denna tid varit föremål för en kraftig utveckling. Detta arbete har jämsides med olika utrednings- och kommittéuppdrag för riksdagens och riksgäldskontorets räkning tagit hans huvudsakliga tid i anspråk. Särskilt betydelsefulla hava hans insatser varit vid organiserandet och genomförandet av den stora statsupplåningen under det nu pågående stormaktskriget, i vilket avseende särskilt må framhållas hans framgångsrika arbete i ledningen för första och andra försvarslånen.

Såsom riksgäldsfullmäktiges ordförande har Hildebrand uppburit arvode, som alltsedan den 1 juli 1935 utgått med 7 500 kronor årligen. Här-

utöver har han såsom ersättning för särskilda uppdrag under åren 1935—1940 från riksgäldskontoret uppburit i genomsnitt för år omkring 3 000 kronor. Uppdraget såsom ordförande i riksgäldsfullmäktige medför ej rätt till pension, och icke heller eljest är Hildebrand berättigad till pension på grund av allmän eller enskild tjänst.

Med hänsyn till den synnerligen förtjänstfulla verksamhet, Hildebrand under en följd av år utövat i egenskap av ordförande i riksgäldsfullmäktige, finner bankoutskottet sig böra föreslå, att riksdagen giver sitt uttryck av erkännande härför genom att bevilja honom en statspension. Denna synes lämpligen böra fastställas till 5 000 kronor årligen samt utgå från det under huvudtiteln Riksdagen och dess verk m. m. uppförda anslaget till pensioner åt f. d. befattningshavare m. fl.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att riksgäldsfullmäktiges ordförande filosofie doktorn Karl Emil Hildebrand Hildebrand må från och med dagen näst efter den, då han lämnar sitt uppdrag såsom riksgäldsfullmäktiges ordförande, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 5 000 kronor, att utgå från det under huvudtiteln Riksdagen och dess verk m. m. uppförda anslaget till pensioner åt f. d. befattningshavare m. fl.

Stockholm den 10 juni 1941.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Berling, Nordborg, Sandén, Nilsson i Mölndal, von Horn, Albertsson och Elofsson i Vä;

från andra kammaren: herrar Holmgren, Paulsen, Andersson i Falkenberg, K. A. Westman, Gustavson i Västerås, Andersson i Munkaljungby, Hilding och Eriksson i Sandby.